

**Uchwała Nr ...../11  
Rady Powiatu Piaseczyńskiego  
z dnia ..... 2011 r.**

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Starostę Piaseczyńskiego**

Na podstawie art.12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 2008 r. o samorządzie powiatowym (t. j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) Rada Powiatu uchwała, co następuje:

§1

Po rozpatrzeniu skargi złożonej przez Pana Marka Wojtasa działającego z pełnomocnictwa Pana Marcina Wojtasa na działanie Starosty Piaseczyńskiego, uznaje się skargę za bezzasadną.

Treść uzasadnienia stanowi załącznik do uchwały.

§2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Powiatu Piaseczyńskiego.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik  
do uchwały nr .... /...../11  
z dnia .....2011 r.

## **Uzasadnienie do uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na Starostę Piaseczyńskiego**

**W dniu 24 listopada 2010 r. Pan Marek Wojtas działający z pełnomocnictwa Pana Marcina Wojtasa złożył do Rady Powiatu Piaseczyńskiego „zażalenie” ( w rozumieniu przepisu prawa skargę) na „nierozpatrzenie merytoryczne sprawy przez Starostę Piaseczyńskiego”.**

**Treść skargi z uwagi na jej objętość jest do wglądu w Biurze Rady i Zarządu Powiatu.**

Pan M. Wojtas wniósł do Starosty Piaseczyńskiego w dniu 18 maja 2010 r. skargę na beczynność oraz nierozpoznanie jego sprawy przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Piasecznie oraz w dniu 2 września 2010 r. kolejną skargę do Starosty na niepodjęcie przez Rzecznika czynności prawnych i sądowych w jego sprawie z jednoczesnym wnioskiem o odwołanie Rzecznika

W odpowiedzi na przedmiotowe skargi na Rzecznika Starosta Piaseczyński pismem z dnia 18 czerwca 2010 r., znak OOK.0551-10/10 oraz pismem z dnia 29 września 2010 r., znak jak w poprzednim piśmie stwierdził, iż po dokonaniu analizy czynności Rzecznika nie dopatrzył się uchybień w sposobie rozpatrzenia sprawy konsumenckiej i tym samym uznał skargi za bezzasadne. Za niezasadny Starosta uznał także wniosek Skarżącego o odwołanie Rzecznika.

W związku ze stanowiskiem Starosty Piaseczyńskiego Skarżący złożył skargę do Rady Powiatu Piaseczyńskiego na Starostę.

**Po dokonaniu analizy czynności Starosty Piaseczyńskiego w tej sprawie oraz udzieleniu szczegółowych wyjaśnień przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów należy uznać zarzuty podniesione przez Skarżącego za bezzasadne.**

Z wyjaśnień uzyskanych od Rzecznika Konsumentów wynika, iż w dniu 25 stycznia 2010 r. Pan Marcin Wojtas wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania przeciwko Firmie: ULTIMO PORTFOLIO INVESTMENT S. A. z Wrocławia w związku z windykacją należności z tytułu zaciągniętego kredytu przez Konsumenta na zakup samochodu. Pan Wojtas zarzucił firmie naruszenie treści Ugody zawartej pomiędzy nim a Polskim Towarzystwem Finansowym S.A. Zdaniem Konsumenta Spółka złamała postanowienie § 5 Ugody o brzmieniu „Zmiana treści niniejszej Ugody dla swojej ważności wymaga formy pisemnego aneksu”.

Działając w imieniu i na rzecz Konsumenta na podstawie art. 42 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zmianami)

Rzecznik wystąpił do Spółki pismem znak:RKO.6341-53/10 z dnia 15 lutego 2010 r., z prośbą o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

W odpowiedzi Przedsiębiorca pismem: L. dz. DOK/1597/10/3 z dnia 22 lutego 2010r. poinformował, iż cesja wierzytelności z tytułu kredytu samochodowego nie stanowi naruszenia zapisu Ugody dotyczącego obowiązku dokonania zmian jej postanowień wyłącznie w formie pisemnej. Firma poinformowała, że Konsument był poinformowany o przelewie wierzytelności oraz zaniechał wpłat na poczet zadłużenia, zatem zgodnie z Ugodą cała pozostała niezapłacona kwota wierzytelności stała się natychmiast wymagalna (§ 3 Ugody).

W dniu 4 marca 2010 r. Rzecznik poinformował Konsumenta o stanowisku Firmy ULTIMO, a także poinformował go czym jest cesja wierzytelności oraz, że może ona nastąpić bez zgody dłużnika a jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pisemnie jej przelew powinien być także stwierdzony formą pisemną. Rzecznik poinformował także Konsumenta, że cesjonariusz nie ma uprawnień komorniczych oraz egzekucyjnych, a jego możliwości są takie same jak pierwotnego wierzyciela. W zakończeniu pisma Rzecznik poprosił o kontakt w przypadku jeśli Konsument uważa, że wniesiona przez niego sprawa w dalszym ciągu wymaga zainteresowania Rzecznika.

Pismem z dnia 11 marca 2010 r., (data wpływu do Urzędu 15 marca 2010r.) Pan Wojtas ponownie wystąpił do Rzecznika o udzielenie odpowiedzi w formie stanowiska, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Ponadto zarzucił Spółce uniemożliwienie dokonywania wpłat poprzez zmianę konta.

W dniu 8 kwietnia 2010 r. Rzecznik ponownie wystąpił do Przedsiębiorcy w przedmiotowej sprawie. W odpowiedzi pismem z dnia 21 kwietnia 2010 r. L. dz. DOK/3454/10/03 Spółka poinformowała, iż Pan Wojtas zaniechał spłaty kredytu dnia 13 kwietnia 2005 r., zaś w okresie od lipca 2005 r. do marca 2006 r. podjął spłatę zadłużenia, dokonując wpłat ośmiu rat. Wpłaty zostały dokonane na rzecz banku, który przekazał kwoty Firmie ULTIMO. Spółka powtórzyła, że Konsument został poinformowany o przelewie wierzytelności pisemnie przez cesjonariusza, jak i cedenta oraz o zmianie numeru konta. Trudno zatem uznać, aby przedsiębiorca uniemożliwił dokonywanie wpłat. Jako fakt potwierdzający skuteczność doręczenia świadczy napisanie przez Konsumenta do wierzyciela pisma z dnia 14 listopada 2005 r..

Po przeanalizowaniu sprawy Rzecznik Konsumentów pismem z dnia 10 maja 2010 r. zajął stanowisko w niniejszej sprawie informując Konsumenta o cesji oraz zasadach jej dokonywania. Rzecznik poinformował, że cesja była skuteczna, nie wymagała zgody dłużnika, a także Konsument został powiadomiony o cesji wierzytelności, został również wskazany prawidłowy rachunek bankowy, na który należało dokonywać wpłat z tytułu wierzytelności. Rzecznik stwierdził zatem, że prawa Konsumenta nie zostały naruszone i uznał sprawę za zakończoną.

Art. 39 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331) stanowi iż, zadania samorządu powiatowego w zakresie ochrony praw konsumentów wykonuje powiatowy rzecznik konsumentów. W myśl art. 42 ust. 1 ustawy do zadań Rzecznika Konsumentów w szczególności należy:

1. zapewnienie bezpłatnego poradnictwa konsumenckiego i informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów;
2. składanie wniosków w sprawie stanowienia i zmiany przepisów prawa miejscowego w zakresie ochrony interesów konsumentów;
3. występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów (przedsiębiorca, do którego zwrócił się Rzecznik Konsumentów, działając na podstawie ust. 1 pkt 3, jest obowiązany udzielić Rzecznikowi wyjaśnień i informacji będących przedmiotem wystąpienia oraz ustosunkować się do uwag i opinii Rzecznika);
4. współdziałanie z właściwymi miejscowo delegaturami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, organami Inspekcji Handlowej oraz organizacjami konsumenckimi;
5. wykonywanie innych zadań określonych w ustawie lub w przepisach odrębnych.

Zasadniczą rolą Rzecznika w systemie ochrony praw konsumentów jest ochrona interesów indywidualnych, która urzeczywistnia się m. in. poprzez zapewnienie konsumentom dostępu do bezpłatnej informacji prawnej w zakresie ochrony interesów konsumentów oraz poradnictwa konsumenckiego (art. 42 ust. 1 pkt 1). Poradnictwo konsumenckie obejmuje nie tylko przekazanie informacji o stanie prawnym, lecz przede wszystkim dokonanie analizy stanu faktycznego sprawy zgłoszonej przez konsumenta na podstawie m. in. badania dokumentacji złożonej przez konsumenta, w szczególności korespondencji z przedsiębiorcą.

Występowanie do przedsiębiorców w sprawach ochrony praw i interesów konsumentów (art. 42 ust. 1 pkt 3) stanowi istotny instrument służący Rzecznikowi do zapewnienia ochrony indywidualnemu konsumentowi. Realizacja tego zadania przyjmuje różną postać: m. in. interwencji u przedsiębiorców - zarówno w formie telefonicznej, jak i wystąpień pisemnych, prowadzenia mediacji pomiędzy konsumentem a przedsiębiorcą. Wystąpienie Rzecznika do przedsiębiorcy obejmuje przedstawienie stanu faktycznego sprawy i odpowiadających temu stanowi przepisów prawa, wezwanie przedsiębiorcy do zweryfikowania stanowiska i załatwienia sprawy zgodnie z obowiązującymi przepisami. Natomiast art. 42 ust. 2 ustawy określa legitymację Rzecznika Konsumentów do wytaczania powództw na rzecz konsumentów oraz wstępowania, za ich zgodą, do toczącego się postępowania w sprawach o ochronę interesów konsumentów. Należy podkreślić, iż możliwość wytoczenia powództwa czy wstąpienia do toczącego się postępowania należy do sfery uprawnień Rzecznika, a nie jego obowiązków. Przepis prawa nie obliuguje bowiem Rzecznika do

wystąpienia do sądu na rzecz konsumenta, ani wstępowania do toczącego się postępowania. Decyzję, czy w danym stanie faktycznym słuszne jest skorzystanie z tych uprawnień, rzecznik podejmuje po dokonaniu oceny zasadności powództwa.

W przedmiotowej sprawie podejmowane przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w Piasecznie czynności nastąpiły na podstawie art. 42 ust. 1 pkt 1 i 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Rzecznik udzielał zarówno informacji prawnej Konsumentowi, jak również występował do przedsiębiorcy. Ponadto sprawa była przedmiotem postępowania sądowego, które zakończyło się prawomocnym wyrokiem, zasądzającego od Pana Marcina Wojtasa na rzecz powoda - Firmy ULTIMO kwoty 7.098,00 zł. Powyższe wynika z dokumentów załączonych do skargi z dnia 2 września 2010 r. Zaznaczenia wymaga również fakt, że o postępowaniu sądowym oraz wyroku, Rzecznik dowiedział się dopiero ze skargi z dnia 2 września 2010 r. A zatem skoro Sąd wydał tytuł wykonawczy na Firmę ULTIMO tym samym uznał, iż dokonana cesja była zgodna z prawem.

Starosta udzielając odpowiedzi na skargę Konsumenta poinformował go, że Rzecznik nie był beczynny i rozpoznał merytorycznie jego sprawę. Starosta zasadnie uznał także, iż Powiatowy Rzecznik Konsumentów rzetelnie zbadał zgłoszoną sprawę, udzielał informacji i porad prawnych oraz występował w imieniu Konsumenta do przedsiębiorcy.

W związku z powyższym uznać należy, że Starosta Piaseczyński rozpatrzył skargi na Rzecznika i uznał je za bezzasadne, o czym poinformował Skarżącego, w sposób zgodny z przepisami Kodeksu Postępowania Administracyjnego a tym samym uznać należy, iż w sprawie nie można stwierdzić beczynności Starosty Piaseczyńskiego i w związku z tym należało orzec jak na wstępie.

